

N:o 15.

Af herr **Ljungberg**, *angående tull å superfosfat.*

Uti en i denna kammare vid sistlidne riksdag under n:o 28 väckt motion angående tullskydd för superfosfatfabrikationen i vårt land framhölls, hurusom, sedan alla andra näringar erhållit så beskaffadt skydd, det vore icke allenast obilligt, utan äfven kunde blifva till stor skada för det svenska jordbruket, om denna fabrikation, hvilken är utsatt för en ännu svårare utländsk konkurrens än de flesta andra, lemnades utan allt skydd.

Ifrågavarande motion, hvilken efter min uppfattning varit väl förtjent af Riksdagens uppmärksamhet, blef likväl lemnad utan afseende, måhända i synnerhet därför, att Riksdagen samtidigt beslöt en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t angående kontroll å superfosfat.

Att sådan kontroll, äfven om den kunde i någon mån hindra införandet af förfalskad vara, likväl icke lär kunna förekomma, att från utlandet inkommande superfosfat innehålla giftiga och för växtligheten skadliga ämnen, synes mig uppenbart.

Frågan om kontroll är dessutom en fråga för sig, som icke i något fall kan utöfva inflytande på frågan om skydd för en inhemsk fabrikation. Äfven förutsatt, att den främmande varan härigenom blefve lika god och värdefull som den svenska, så kunde detta icke innebära annan fördel för de svenska fabrikerna, än att de i allra lyckligaste fall blefve med de utländska likställda.

Då emellertid tullkomitén föreslagit en tullavgift å superfosfat af 25 öre pr 100 kg., och de skäl, som tala härför, synas mig högst

beaktansvärda, får jag med hänvisande till meranämnda motion vördsammast anhålla,

att Riksdagen ville åsätta från utlandet inkommande superfosfat, som icke äro att hänföra till råmaterialier, en tullavgift af 25 öre pr 100 kilogram.

Stockholm den 25 januari 1897.

C. E. Ljungberg.